

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2024-week 22

DANKVIERING RELEGEM 26 MEI

Op 13 april werd in onze pastorale zone Samuel het sacrament van het Vormsel toegediend. Het was toen een gezegende, prachtige dag vol zonneshijn met twee heel mooie vieringen. Een paar weken later, op 27 april ontvingen de kinderen van de parochie Relegem voor de eerste keer het sacrament van de Heilige Communie. Bij wijze van dank en debriefing blikten we tijdens de woord- en communieviering van 26 mei terug op deze mooie momenten. Het ochtendweer twijfelde tussen regenen of net niet, zonnestraaltjes of net niet. Des te meer zagen we met blij gemoed vele ouders en kinderen de kerk binnenstromen om deel te nemen aan de dankviering, tegelijk viering van het feest van de Drie-ene God. Meer zelfs, – en eerlijkheidshalve toegegeven-, de opkomst overtrof onze verwachtingen. Het Intredelied reikte ons dan ook geheel toepasselijk de woorden aan dat we allen nieuwsgierig zoekend Jezus tegemoet willen treden in alle eenvoud, stap voor stap, voet voor voet.

De Begroeting maakte duidelijk dat de viering steunde op het uitgangspunt dat we niet mogen aarzelen echt reliëf te geven aan het kruisteken en er steeds opnieuw volle aandacht aan te schenken.

Bij het Openingswoord bevestigden de kinderen dat zij voortaan op weg zijn gegaan met God in hun hoofd, maar tegelijk beseffend dat God eigenlijk een werkwoord is, een uitdaging. In het Gebed om ontferming vroegen zij in naam van allen daarom om vergeving telkens wanneer we niettemin toch te hard zouden zijn voor elkaar. De eerste lezing vertelde ons over een monnik die zonder het te beseffen God mocht ontmoeten in

een kind dat huilde, een zieke vrouw die verlangde naar helpende handen.

De lezing van het evangelie volgens Mattheus nodigde ons uit te beseffen dat uiteindelijk het er om gaat voortdurend in naam (niet namen) van de Vader, de Zoon en Heilige Geest zelf de Blijde Boodschap gestalte te geven. De homilie bood de gelegenheid om samen (iedereen deed goed mee) het kruisteken in te oefenen met ons verstand, met ons hart en met de steun van de Helper en Medestander die Jezus ons gezonden heeft. Zoals de leerlingen (volgens Mattheus) twijfelden, is het ons nochtans ook gegund niet erover beschaamd te zijn heen en weer geworpen te worden tussen geloof en twijfel. De

vijand van het geloof is niet de rede, het verstand, maar de angst (zie ook de woensdagcatechese van 13 mei 2024 van paus Franciscus). De Voorbeden gaven een aanzet om te bidden voor verbondenheid in onze pastorale zone, waar kinderen, jongeren, volwassenen en bejaarden zich thuis mogen voelen. Door het Tafelgebed, voorafgegaan door het lied "Als je het brood breekt", konden we onze dank uitbrengen voor de Zoon die God zo dichtbij heeft gebracht en voor de Geest die ons aanvuurt om te bouwen aan een betere wereld. Mooi is de wereld waar zoveel goede mensen in de naam van de Vader Gods liefde levendig houden. Na de Communie en het lied "Wil je opstaan en mij volgen", liet Emma aan de piano ons luisteren met ingetogenheid naar een mooi muziekstukje, wat ons als vanzelf in gepaste stemming bracht voor de bezinning van Sofie die de ouders ertoe uitnodigde het engagement aan te gaan om voor te gaan in blijdschap, de hand te reiken, een veilige thuis te bieden en aandacht te schenken aan het gebed.

De vormelingen en eerstecommunicanten ontvingen een geschenkje (een kleurrijk versiert potje met daarin een zonnebloempitje) en na de Zending en Zegen eindigden we de viering met de meezinger "Love shine a light". Evenwel, er is nog meer te vertellen over de dankviering. Er was aan de vormelingen en eerstecommunicanten vooraf gevraagd om, indien mogelijk, zelf een dankwoordje voor te bereiden en uit te brengen. Wel, hun

betrokkenheid kwam ten volle tot uiting in wat zij ons ten gehore brachten net voor de Zending en Zegen, maar wat we hierna meegeven, geheel passend, als afsluiter.

Hun dank ging uit naar alle catechisten, Sandy en de koorleden, voor hun geduld, het vrijmaken van hun tijd en het samen muziek maken. Er was ook dankbaarheid voor de familie, peter en meter en de vele vrienden. Wij beamen al deze dankwoorden ten volle.

De kinderen lieten echter ook weten dat zij veel hadden geleerd, niet alleen van de catechisten door de verschillende thema's van het "vormselavontuur" (zoals Geduld, Vriendschap, ...) maar ook door kennis te maken met de bewoners van het woonzorgcentrum in Asse en... door kinderen te leren kennen die schoollopen in de verschillende gemeenten van onze pastorale zone.

De idee van "verbondenheid" blijkt dus duidelijk binnen te zijn gekomen. Maar er is nog meer...

Wat te denken van de volgende uitspraken van de kinderen: "ik heb ook mezelf beter leren kennen" en "ik ben dankbaar omdat ik denk dat ik nu beter kan nadenken dan voorheen"...?

Wat te denken tenslotte van het volgende: "ik ben dankbaar voor de wereld die God geschapen heeft, want zonder die wereld zouden wij er ook niet zijn"?

Prachtig.

Johan

ADEMTOCHTTHEMA JUNI 2024: SENIOREN KWETSBAAR MAAR ZO KOSTBAAR

De ouderdom heeft vele gezichten...wie zich laat grijpen bij een bezoek aan ouder wordende rusthuisbewoners ervaart bij zichzelf de ene keer schrijnende kwetsbaarheid en een andere keer aanstekelijke veerkracht met de onvermijdelijke vraag: 'hoe zal ikzelf ouder worden?'

Kwetsbaarheid én veerkracht zijn geen aan elkaar tegengestelde gevoelens; ze zitten zo vaak verweven in één en dezelfde persoon zelfs op één en dezelfde dag van 24 uur. Wat speelt er mee in deze wirwar van ontmoediging naar nieuwe levenszin en verrijzeniskracht? Een dagdagelijkse uitdaging om te midden van toenemende kwetsbaarheid toch uit te groeien naar meer wijsheid en zelfaanvaarding en meer aandacht voor nieuwe vormen van geluk!

Al te vaak worden de negatieve kanten van het ouder worden aangegrepen om deze nieuwe levensfase te kenmerken als louter achteruitgang, als puur verlies. We kijken veel te vaak naar wat niet meer kan en veel te weinig naar wat wel nog kan. Het ouder worden is immers als een nieuwe stap op je levensweg met eigen mogelijkheden en eigen opgaven: wij worden milder, rustiger en vooral wijzer: iets waaraan wij vroeger haast moeizaam toekwamen. Natuurlijk zijn er verlieservaringen, de vergankelijkheid en de kwetsbaarheid van ons eigen bestaan in een wereld die steeds sneller voorbij holt en zo weinig rekening houdt met ouderen. Zo dreigen we de greep op ons eigen leven te verliezen, wat ons soms angstig en moedeloos maakt en ons eigenwaardegevoel ondermijnt, zeker wanneer we bovendien ook nog in een nieuwe en veemde omgeving van een woonzorgcentrum terechtkomen.

Je eigen kwetsbaarheid onder ogen zien en aanvaarden als nieuwe levenskracht. Kwetsbaar

en beperkt zijn is een deel van ons bestaan, kwetsbaar zijn doet niets af aan de waarde van de persoon, integendeel er is een mooi spreekwoord dat zegt: ofwel stel je jezelf kwetsbaar op ofwel veroorzaak je bij anderen kwetsuren en dit is zo bij elke mens. We hoeven onze talenten nooit in de grond te verbergen omdat wij op leeftijd gekomen zijn. Het blijven inzetten van je eigen talenten in het zorg dragen voor elkaar, in meer begrip tonen en beter luisteren, belangeloos gezelligheid, vrede, vriendschap en verzoening bewerken als warme en steeds betrouwbare aanwezigheid. Dit zijn een heel stel nieuwe kansen en mogelijkheden die we niet zomaar aan ons kunnen laten voorbijgaan, alsof ze komen uit een 'andere' tijd. Open en ontvankelijk blijven leven in het nieuwe nu is ook jezelf loslaten om niet meer in het centrum te willen staan. Geen oude zekerheden opnieuw opbouwen, geen verkramping met de voortdurende strijd om het eigen gelijk. Ons steeds omringd en gedragen weten door gelijkgezinden en een diepere Godsverbondenheid kan ons helpen ons om onze veerkracht te herwinnen in een haast woordeloos vertrouwen dat God ons nooit in de steek zal laten, zoals uitgedrukt in de volgende bezinning: 'Wij groeien', naar Jos Van den Broeck.

Wij groeien met de jaren naar binnen, waar wij als het ware niet meer verjaren omdat wij het 'nieuwe' ontginnen waar woorden vergaan en klanken heel anders gaan klinken. Stilte heeft al lang een eigen boodschap en met de leeftijd worden wij steeds meer levend om gevend opnieuw meer te ontvangen.

Samenvatting door Jan Lagae, met dank aan Ria Grommen.

Meer inlichtingen over vergaderingen van Ademtocht bij Marcella Van Hout (052/300 600), bij E.H. Frans Stoffelen (02/269 83 42) of bij provinciale proost Jan Lagae (0497/39 34 21).

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: Hoogfeest van de Heilige Drie-eenheid

ZIE, IK BEN MET U, ALLE DAGEN HEILIGE DRIE-EENHEID

We lezen vandaag het einde van het evangelie van Mattheüs, werkelijk de allerlaatste zinnen. Daarna is het gedaan, en is het aan ons.

En Jezus windt er in zijn laatste woorden tot zijn leerlingen – en dus ook tot ons – geen doekjes om : “Ga”, zegt Hij, “trek erop uit, en spreek over mijn Blijde, Bevrijdende Boodschap.” Als het om verkondiging en getuigenis gaat, zouden christenen geen faalangst mogen kennen, want Jezus belooft ons drievoudige hulp : van Hemzelf, van een bezorgde, hemelse Vader, en van de heilige Geest.

Evangelie (Mattheüs 28, 16-20)

De elf leerlingen trokken naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had aangewezen. Toen ze Hem zagen, vielen ze op de knieën, sommigen twijfelden. Jezus kwam op hen toe en zei: “Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga, en maak alle volkeren tot leerling, doop hen in de Naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb. Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.”

“In de naam van de Vader, de Zoon, en de heilige Geest.” Het is een formulering die we elke keer opnieuw uitspreken, zonder er misschien bij stil te staan wat dit betekent of inhoudt.

De geschiedenis heeft van de heilige Drie-eenheid een groot probleem gemaakt. Ik denk dat er weinig zaken zijn waarover er, eeuwenlang, meer inkt gevloeid is en meer discussies gevoerd zijn. Toen wij in de lagere school zaten, legde de juffrouw dit nochtans heel simpel uit : ze stak drie lucifers aan, elk apart, en dan bracht ze die bijeen, tot één vlam. De drie goddelijke personen werden één God.

En- achteraf bezien – was dit beeld misschien wel heel juist gekozen. Want wie of wat is God anders, dan vuur dat oplaait, warmte geeft, en samenbrengt ? Wie of wat is God anders, dan liefde ?

En dat kunnen we op verschillende manieren ervaren, dat kunnen we op bepaalde momenten van ons leven op een andere manier ervaren. God is een God boven ons – een kracht, God is een God met ons – een metgezel, God is een God

in ons- bezieling. God is alomvattende liefde en verbondenheid.

In de oude Mechelse catechismus wordt er gesproken over het “mysterie” van de heilige Drievuldigheid (vraag 33). Als liefde een mysterie is, dan is de heilige Drievuldigheid inderdaad een mysterie. Maar liefde

kan / liefde móet ook heel concreet zijn. Daarom moet ook de heilige Drie-eenheid voor ons heel concreet zijn, niet iets om theologisch over ruzie te maken en te twisten, niet iets om oneindig over te filosoferen, maar iets om te beleven. Als we voelen en beseffen dat er een God is boven ons, een kracht die ons op weg zet, als we voelen en beseffen dat er een God is die met ons gaat, een metgezel op onze levensweg, als we voelen dat er een God in ons aan het werk is, die ons bezielt en enthousiasmeert, dan beleven we het “mysterie” van de heilige Drievuldigheid.

En dan kunnen we misschien vraag 28 van de catechismus aanvullen : “Waar is God ?” “God is overal, in de hemel, op de aarde, en op alle plaatsen.” Maar vooral in de harten van mensen die liefhebben.

En laten we vandaag vooral de slotzin van dit evangelie in ons hart sluiten : “Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.” Want dat is zijn naam : “Ik zal er zijn voor u”. Als Vader, als Zoon, en als heilige Geest – als alomvattende liefde en verbondenheid.

Met God op stap gaan naar je medemensen toe,
is Vader zijn.

Je zal hevig naar hen verlangen, en hen
liefhebben,

zoals een echte vader houdt van zijn kind.

Je zal hen kansen geven,

hen ernstig nemen,

en geloven in diegenen met wie je werkt.

Op stap gaan is ook Zoon zijn,

je gedragen voelen

en gestuwd door een innige liefde

die je helpt loskomen en bevrijden

uit wat mensen tegenhoudt om voluit te leven.

Zo kan je jezelf aanvaarden,

en ook ieder ander met wie je samen bent.

Op stap gaan is Geest, ruimte zijn,

je niet op jezelf richten of op een heel beperkt

doel,

maar verder kijken,

samen eerlijke horizonten zoeken

naar helende eenheid toe.

Constant

Vieringen van de komende zondag: Sacramentsdag

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 4 juni

19.00u: Eucharistieviering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 2 juni

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 2 juni

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 2 juni

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Wilfrieda Liekens

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 1 juni

17.30: Eucharistie (N)

Zondag 2 juni

11.00u: Eucharistie (F)

Plechtige geloofsbelijdenis

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 2 juni

10.30u: Gebedsdienst, Feest van het
Allerheiligste Sacrament

.